

stemmelse vedrørende Lønningsforholdene for Personalet ved Teatret. I det i 1851 fremsatte Lovforslag om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold fandtes en saadan Bestemmelse gaaende ud paa, at der med Hensyn til Lønningstillæg for Personalet ikke kunde paadrages nogen Forpligtelse, „som gaar ud over den Periode, for hvilken Statskassens øvrige Tilskud er bestemt“. Naar Udvalget ikke har fastholdt Ændringer i den her antydede Retning, er det, fordi man med Forslaget er enig i, at det væsentlige i den her foreslaede Ordning er den derved opnaaede større Frihed for Teatrets Bestyrelse til at kunne arrangere sig paa den for Teatrets Drift mest hensigtsmæssige Maade. Paa den anden Side gaar man ud fra, at Lovens midlertidige Karakter af sig selv medfører, at der ikke fra Teaterstyrelsens Side kan træffes Afgørelser med Hensyn til Lønnings- eller Pensionsforhold, som bevirke, at Rigsdagen, naar Spørgsmaalet om Teatrets fremtidige Stilling paa ny kommer til Afgørelse, vilde staa mindre frit, end ved den 5-aarige Periodes Begyndelse.

Hvad endelig Bestemmelserne i § 6 angaar, ved hvilke der sikres Teatret midlertidig pekuniær Støtte af Statskassen, ud over det fastsatte aarlige Tilskud, mod Tilbagebetaling af de saaledes ydede Beløb snarest muligt, da gaar Udvalget ud fra, at Udtrykket „snarest muligt“ maa forstås som gældende inden for den 5-aarige Periode, for hvilken Lovforslaget skal gælde. I modsat Fald vilde nemlig det Forsøg, der skal gøres i Løbet af de 5 Aar, tabe betydeligt i Værdi, navnlig for saa vidt det i dette Tidsrum i nogen Maade skal kunne vise sig, hvilken Ordning der fra den økonomiske Side saavel for Teatret som for Statskassen maatte være den mest formaalstjenlige.

I Tilknytning til det sidst anførte skal Udvalget yderligere tilføje, at det selvfølgelig kun er til Statens Teater paa

Kongens Nytorv, at det i Lovforslaget omhandlede Tilskud ydes, og at Teaterbestyrelsen saaledes ikke i det heromhandlede Tidsrum, ved Leje af andet Teater eller paa anden Maade kan drive Teatervirksomhed andetsteds.

Saavel ved Behandlingen af Teatrets Budget paa Finanslovforslagene som ogsaa nu senest ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag har Kultusministeren udtalt, at Teaterdrift ikke egner sig for Staten, og at der mulig kunde findes en Ordning, hvor Staten ved Bortforpagtning eller paa anden Maade overdrog Teatervirksomheden til private, som, eventuelt mod et fast Tilskud af Statskassen, paatog sig visse Forpligtelser med Hensyn til Repertoiret m. m., og som kunde stille antagelige Garantier for, at Forpligtelsen opfyldtes. Disse Betragtninger og Ønsker med Hensyn til den fremtidige Ordning er fremdeles stærkt fremherskende i Finansudvalget, og dette har været en stærkt medvirkende Grund til, at man i saa høj Grad, som sket er, har ønsket at præcisere, at Forslaget kun gaar ud paa en midlertidig Ordning, der tillige som et Forsøg kunde være vejledende ved den fremtidige Behandling af Sagen. Udvalget kan ud fra denne Forudsætning anbefale Lovforslaget til Fremme.

Endnu skal man tilføje, at Spørgsmaalet om ogsaa at yde et aarligt Tilskud til Privatteatre, specielt Teatret i Aarhus, har været Genstand for Forhandling i Udvalget. Da dette Spørgsmaal imidlertid maa siges at staa i nogen Forbindelse med, hvorledes man efter de 5 Aars Forløb vil ordne det kgl. Teaters Stilling, og navnlig, om dette kunde blive en Ordning med privat Drift under Statens Kontrol, har Udvalget ikke paa nærværende Tidspunkt fundet Anledning til at tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Med disse Bemærkninger indstiller Udvalgets *Flertal* Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.